

den beforderer, der har indgået beforderingsaftalen.

§ 119 e. Summen af de erstatningsbeløb, som pålægges de to befordrere, deres ansatte eller nogen, som har handlet på befordrernes vegne, må ikke overstige det højeste erstatningsbeløb, der kan pålægges en af befordrerne. Hver enkelt er kun ansvarlig indtil den ansvarsgrænse, som gælder for denne befordrer.

§ 119 f. Erstatningssøgsmål kan, uanset om de rettes imod en af befordrerne eller imod dem begge, anlægges enten ved en ret, som efter § 117, stk. 1, er kompetent med hensyn til søgsmål mod den, der har indgået beforderingsaftalen, eller ved retten på det sted, hvor den, der udfører befordringen, bor eller har sit hovedkontor. Bestemmelsen i § 117, stk. 3, gælder tilsvarende.

Stk. 2. Sagsøges en af befordrerne, og vil denne befordrer, hvis denne taber sagen, rejse krav mod den anden befordrer, kan førstnævnte befordrer tilstævne sidstnævnte befordrer uden hensyn til de almindelige regler om værneting for at gøre kravet gældende over for denne under sagen. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 23 gælder tilsvarende.

Sammensat befordring

§ 120. Udføres befordringen delvis med luftfartøj og delvis med andet beforderingsmiddel, gælder bestemmelserne i dette kapitel kun befordringen med luftfartøj.

Stk. 2. Vilkårene for de andre beforderingsmåder kan optages i dokumentet vedrørende befordringen med luftfartøj.

Andre bestemmelser

§ 121. Forbehold og aftaler forud for skadens indtræden, som fraviger bestemmelserne i dette kapitel om den lov, som skal anvendes, eller om værnetinget, er ugyldige.

Stk. 2. Voldgiftsaftaler forud for skadens indtræden er kun gyldige med hensyn til befordring af gods og kun, hvis voldgiften skal foretages på et af de steder, som er lovligt værneting efter dette kapitel.

Stk. 3. I det omfang Warszawa-konventionen og Guadalajara-konventionen af 18. sep-

tember 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået beforderingsaftalen, finder anvendelse, er gyldigheden af de i stk. 2 nævnte aftaler tillige betinget af, at sagen afgøres i overensstemmelse med konventionernes bestemmelser.

§ 122. (Ophævet).

§ 123. Ved indenrigs befordring, hvor mellemlanding uden for riget ikke er aftalt, er billetter, rejsegodsbeviser eller luftfragtbreve ikke nødvendige, selv om oplysningerne om befordringen ikke registreres på anden måde.

§ 124. Ved Warszawa-konventionen forstås i dette kapitel den overenskomst om international luftbefordring, der blev afsluttet den 12. oktober 1929 i Warszawa, således som denne er ændret ved

- 1) den protokol, der blev undertegnet i Haag den 28. september 1955 (Haag-protokollen),
- 2) den protokol, der blev undertegnet i Guatemala City den 8. marts 1971 (Guatemala-protokollen), og
- 3) protokol nr. 3 og 4, der blev undertegnet i Montreal den 25. september 1975 (Montreal-protokol nr. 3 og 4).

§ 125. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke for international luftbefordring, som udføres i henhold til reservation foretaget i overensstemmelse med tillægsprotokol til artikel 2 i Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 eller med artikel XXVI i Haag-protokollen, artikel XXIII, stk. 1 b) i Guatemala-protokollen, artikel XI, stk. 1 b) i Montreal-protokol nr. 3 eller artikel XXI, stk. 1 a) i Montreal-protokol nr. 4.

§ 126. I forholdet mellem Danmark og andre stater, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, men som ikke har ratificeret eller tiltrådt Haag-protokollen, gælder fortsat bestemmelserne i § 126, stk. 1-3, og § 126 a, i lov om luftfart, jfr. lov bekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Stk. 2. I forholdet mellem Danmark og andre stater, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, som æn-